

været enig med Udvalget i, at den af mig opstillede Beregning af 12 og 16 à 18 § pr. Individ er uretfærdig, og da han har været med til at stille et Forslag i den Retning, maa jeg dog være berettiget til at sige, at han næsten har svigtet Couleur. Jeg vil iøvrigt overlade til det ærede Thing at bedømme dette efter hans Udtalelser igaar og idag.

Sage: Det synes mig ikke, at der er Anledning for det ærede Medlem for Denske Amts 7de Valgkreds (C. Peterfen) til at tale med en saa overordentlig stor Varme om den Sag. Jeg troer ikke, at Kjøbstæderne ere saa rigeligt repræsenterede her, at man behøver at kæmpe med saa stor Styrke imod, at der tages Hensyn til dem. Jeg boer paa Landet og er skatteyndende der, ligesaavel som han, og hvor jeg troer, at Landets Interesser skulle hævedes, hævder jeg dem; men her er kun Spørgsmaal om at stille Kjøbstæder i samme Forhold, som andre Kjøbstæder, der ere under lige Forhold, hidtil have været stillede. Det er altsaa et almindeligt Villighedshensyn. At man appellerer til de constitutionelle Ansættelser, at man vil hævede det constitutionelle Standpunkt ved at stemme imod Regjeringens Udskast, det har overrasket mig i høieste Grad, thi det gaaer igjennem alle vore Love, at hvor der staaer to Myndigheder ved Siden af hinanden, hver med sin Ret og med sine Beslutninger, uden at den ene er den anden overordnet, der er det Ministeriet eller hvilken anden Autoritet, der stilles frem, som afgjør de Tvivlsmaal, der opstaae. Det er netop det rette constitutionelle Princip, ikke at stille fideordnede Autoriteter saaledes overfor hinanden, at den ene udelukkende er Herre til at bestemme, hvorledes der skal forholdes med den andens Beslutninger.

Solstein: Siden man er kommen til at berøre dette Punkt, skal jeg dog udtale, at jeg antager, at vi sidde her som Repræsentanter, ligesaavel for Landet som for Kjøbstæderne og omvendt, og at vi ikke sidde her for at værne mere om den ene end om den anden af disse Parter, men at vi skulle søge at ramme, hvad der maa anses for det Hen-

sigtsmæssigste og Rigtigste for det Hele i Almindelighed. Men overfor denne Betragtning forekommer det mig, at det ikke er helbdigt at vedtage Lovudkastet saaledes, som det oprindeligt er forelagt af Regjeringen. Om de Herrer nu ville vælge Endringsforslaget under Nr. 2 eller det under Nr. 3, er Noget, som jeg skal lade staae hen; jeg holder fremdeles ubetinget paa, hvad jeg igaar har udtalt. Igeoverfor den Udtalelse, der idag er fremkommen, at man burde foretrække Regjeringens Udskastets Tanker endog fremfor, hvad der ligger i Endringsforslaget under Nr. 3, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at den oprindelige § 2 vilde medføre ikke saa faa Ulemper. Lader os tage Forholdet, som det er i dette Dieblif. Vi have da Landeveie ved alle Kjøbstæder, fra den ene Kjøbstad til den anden, ved enkelte, hvor de have været Hovedlandeveie, have vi Hovedlandveisgader, men i en stor Mængde Byer blot Kjøbstadgader, som der aldrig er tænkt paa at tage ind under Hovedlandveiene, og med Hensyn til hvilke det aldrig har været paatænkt, at disse Kjøbstæder skulde have en extraordinair Hjælp til paa eengang at faae disse Gader satte i en overordentlig god Stand og derigjennem modtage en meget betydelig Tilflugts-hjælp fra Landet. Den naturlige Følge af, at dette Lovforslag blev uforandret, vilde jo være, at alle Kjøbstadcommunalbestyrelser, som have Landeveie, der stode op til Byen, paa engang vilde komme med det Forlangende: disse Veie maae § optage, i det Mindste den og den Gade, det er Hovedgader, der løbe gjennem Byen som Landeveie. Det er dette, der factiff vil skee, og det kan ikke nægtes, at det vil være overordentligt praktiff for alle Kjøbstæder paa denne Maade at undgaae en meget betydelig aarlif Udgift og faae den overført paa andre Skatteyndere, der hidtil ikke have haft Deel i Værligholdelsen. Nu skal jeg ganske villig indrømme, at Behoerne fra Landet befærde Kjøbstadgaderne, men det er dog virkelig, efter min Mening, en Befærdelse, som Kjøbstæderne kunne være meget vel tjente med, og jeg troer, at de paa ingen Maade kunne være tjente med, at Landet bidrog til deres Gaders Værligholdelse, naar da Landets Behoere holdt op at færdes der. Saaledes